

Otto Mørch (S):

Jeg kan tilslutte mig finansministerens afvisning af dette helt urealistiske forslag fra fremskridtspartiet, og jeg behøver ikke at gentage den meget stærke saglige motivering, der er for afvisningen. Socialdemokratiet kan helt tilslutte sig ministerens motiveringer.

Så vil jeg også gerne takke ministeren for den interessante redegørelse vedrørende det arbejde, der er i gang både i socialministeriet og i finansministeriets lønnings- og pensionsdepartement. Jeg er enig i, at resultatet af de to arbejdsgruppers arbejde både indholdsmæssigt og tidsmæssigt skal koordineres, og sigtet må være at nå frem til indførelsen af et ensartet offentligt pensionssystem fra begyndelsen af 1979. I øvrigt er det jo helt på linje med den målsætning, som er stærkt markeret i udkastet til socialdemokratiets nye principprogram. Der skal derfor ikke herske tvivl om, at socialdemokratiet er absolut positivt over for et mere solidarisk pensionssystem.

Fremskridtspartiets forslag kommer altså ikke alene en postgang for sent, men det er vel heller ikke så meget et udtryk for, at fremskridtspartiet går ind for socialdemokratiets principper på det vigtige pensionsområde, som det mere er udtryk for at holde hetzkampagnen mod de offentligt ansatte ved lige.

I øvrigt skulle man tro, at det ikke havde så stor betydning for fremskridtspartiet med de offentligt ansattes pensionsforhold. For nylig har partiets leder, hr. Glistrup, offentligt udtalt — jeg tror, det var i fjernsynet — at om 3-4 år var det fremskridtspartiet, der ledede dette land, og eftersom partiet går ind for at afskaffe alle offentligt ansatte eller i hvert fald de fleste af dem, ja, så løser pensionsproblemerne for de offentligt ansatte jo sig selv, i alt fald efter hr. Glistrups recept.

Jeg finder det på sin plads igen at gøre fremskridtspartiet opmærksom på, at løn- og andre ansættelsesforhold, herunder pension, både for offentligt ansatte og privat ansatte ordnes ved overenskomster og aftaler mellem forhandlingsberettigede lønmodtagerorganisationer på den ene side og arbejdsgiveren, herunder stat, kommune m. v., på den anden side. En lovgivning som foreslået af fremskridtspartiet ville således

være et generelt indgreb i den frie aftale- og forhandlingsret for offentligt ansatte. Disse grupper skal altså efter fremskridtspartiets forslag behandles som pariaer.

Lad mig så også for god ordens skyld henstille til fremskridtspartiet, at det ikke fortsætter med at komme med urigtige oplysninger. Det drejer sig om bemærkningernes tredje afsnit, hvor partiet fastslår som en kendsgerning, at offentligt ansatte på alle trin er blevet lønførende over for det private arbejdsmarked. Jeg gentager: „offentligt ansatte på alle trin er blevet lønførende over for det private arbejdsmarked“. Det tilkommer naturligvis ikke mig at give et parti gode råd, men hvis partiet på et eller andet tidspunkt ønsker blot et mindstemål af troværdighed og tillid, så var det nok klogt at holde op med at fremsætte urigtige påstande snart på et, snart på et andet område. Usande påstande bliver jo ikke sande af blot at blive gentaget, i al fald ikke under vores demokratiske arbejdsformer — heldigvis.

Foruden at henvise til finansministerens svar på hr. Tanges spørgsmål her i tinget den 22. oktober må jeg yderligere citere daværende finansminister Anders Andersens svar på et spørgsmål nr. 167 fra folketingets politisk-økonomiske udvalg, hvor udvalget spørger:

„For hvilke kategorier af offentligt ansatte anser finansministeren at det offentlige er lønførende?“ Ministerens svar til det politisk-økonomiske udvalg lyder:

„Det er målsætningen for statens lønfastsættelse at fastlægge løn- og andre ansættelsesvilkår, som er i balance med tilsvarende vilkår uden for staten.

Der foreligger ikke for mig nogen dokumentation for, at staten reelt er lønførende for nogen personalekategori, der i alle henseender er sammenlignelig med tilsvarende grupper på det private arbejdsmarked.“

Hermed er citatet slut, og nu burde det også snart være slut med fremskridtspartiets urigtige påstand om snart det ene og snart det andet forhold.

Jeg vil gerne sige sluttelig, at jeg er bekendt med, at lønmodtagerorganisationer, der repræsenterer offentligt ansatte, ikke vil møde frem under et eventuelt udvalgsarbejde. Det skal naturligvis ikke tages som udtryk for, at de er enige med fremskridtspar-